

# تاریخ مشروطه ایران

۱۴

در هر مجلس و مسجد و اجتماع ها جسورانه نطق کرده بلکه عاجزانه و مظلومانه تعدیات دولت را نسبت به مردم اظهار میدارند خوده خرد بجهت علماء کنایه و لطیفه می‌گویند. علمای گرام هم میشنوند و روی خود نمی‌ورند. روز گذشته این مشروحه بجهت آقای طباطبائی از انجمن فرهنگی شود صورت عرضه:

خدمت حضرت مستطاب حجت‌الاسلام آقای آقامیرزا سید محمد دامت برکاته — عرض میکنیم که در اوایل تشریف فرمائی به حضرت عبدالعظیم چند فقره مشروحتی بحضور مبارک تقدیم داشته بودیم بحمد الله کفرسیده و در مجلس خود هم قرائت فرموده‌اید ولی افسوس که عرایض صادقانه ماقنداں محل عمل نشده و باز فریب چند نفر طوار و اشاره را خورده یک کار باین بزرگی که امروزه در تمام روی کره بزرگی این اقوال و اعمال شامنتشر است این نحو کوچکش کرده‌اید. اگرچه حالا مطالب بهتر نرخ گرفته، پخته شده است. یک هیئت علمای اسلامیه بر حسب خیرخواهی درباره «رعایا و پیشرفت حکام شرعیه و رفع ظلم مجزا است. توسط وزراء کرام علماء را به محل خود عودت میدهند حال اجرای مستدعیات شود و معلوم شود که آن دستخط و آمدن وزراء تمام تدلیس بوده، بدابحال آن دولت. ولی باید استقامت گردد — مطالبه حقوق خود را موفق به گرفتن شوند از زمان حرکت علمای کرام به حضرت عبدالعظیم الی کنون مردم عوام بعضی جعلیات نسبت بجناب امام جمعه شیخ فضل الله منتشر گرده‌اند که تمام جعل و دروغ است. چرا منع تعییرمایند زیرا که در انتظار مردم آن تصصیرات صحیحه واضحه هم در ردیف این حرفها از میان میروند، مثل فقره کتابهای عدیده شرح لمعه بغلان زن امام جمعه یا در در و دیوار می‌نویسد امام جمعه جاکش است و شیخ فضل الله فضله بنده است نه فضل الله مسلم است.

شرح لمعه‌آن عرض و طول چگونه بفرج زن امام جمعه می‌رود زیرا که فرج زن امام هم مثل فرج سایر زنها است هرگز نمی‌رود بجهت جاکشی هم آنچه معین شده است که شخصی زن اجنبی را بجهت مرد اجنبی برد خیلی مشکل است که آقای امام چنین کاری کرده باشد. خوب است که متاعی که براو وارد است ذکر کنند. بخصوص همین فقره مسجد شاه

که وقاحتی از همه، اعمال سابقه بدتر بوده است که در خانه خدا که محل امن و امان باید باشد آن حرکات شود و اما در فقره شیخ فضل الله کمیگویند توفظله، بندهای نهفظ الهی اینهم خلاف واقع است خوب است گفته شود تو پسر شیخ عباس صوم و صلوة فروشی . هر کس سابقه اورا بخواهد رجوع به اعلانهای سابقه چند سال قبل که شرح اعمال اورانو شته اند نماید تا معلوم شود چه است و اعمال حالیه او مفسدی اراضی و مخرب ایران و اسلام خداوند عمرش را قطع نماید. در هر حال این دعاگویان عاجزانه از حضور مبارک، حجج اسلام مستدعی هستیم که جلوگیری از جهان داشته که فسادی ظاهر نشود و مقاصد خود را از دولت بخواهید که مارا خواستید از زاویه مقدسه عودت کردیم. مستدعیات ملت چه شد . . باز مسیو نوز و عین الدوله به مقام خود برقرار، از عدالتخانه اثری ظاهر نیست ، اعمال حکام و ظلم ظالمین بجای خود ، تکلیف ملت چیست؟ لابد جوابی خواهد داد . ملت هم با کمال امیدواری و جان نثاری پای پیشوایان خود ایستادگی و وزنده، استقامت لازم است، اتحاد لازم است. خداناصر شماها خواهد بود . بفرض اعتنا به حرف شماها نکردند. تشریف ببرید مسجد جمیع. جماعتی هم از طلاق می‌آیند. همانجا ساکن شوید به نماز جماعت موعظه، قرآن سرگرفتن، یا الله گویان، فریادزنان از خدا اصلاح کار را بخواهید. ولی واجب تراز همه کارها جلوگیری از جهال است. که فساد نکند. حرف بد نگویند فحش بدولت با شیخ فضل الله یا به امام ندهندها بشرط و هرزگی معروف نباشیم، دیگر امر، امر مبارک حجج اسلام است.

در اوایل شهر صفر ورقه شنبامه تحقیق انتشار یافته کماز لاتین چاپ کرده واز مردم سئوال کرده که مانع از اجرای مستدعیات ملت است هر کس میشناسد از طریقه شنبامه بشناساند تفادیان وطن دفع او نمایند و مانع را بودارند.

صورت شنبامه. پس از مراجعت علماء از زاویه مقدس و گرفتن دستخط قانونی از تاسیس دیوان خانه عدلیه و اجرا، قانون اسلام تمام افراد ملت متصد بودند که کدام روز فتح این باب سعادت خواهد شد و از اطراف مملکت بعدم دولت انتخاب افراد وکلاً ملت بعمل خواهد آمد و درجه ساعت علمای اعلام یار جمال دانشمند مشغول نوشتن فهرست فصول قانون مقدس خواهند شد. افسوس که تمام آرزوها در خیال بوده نه از طرف دولت اشارتی شده از طرف علماء حركتی، از شخص اعليحضرت سؤال میشود میفرمایند از مداد دن دستخط و از اتابک اجرا داشتن، علت تعویق میبرند میگویند تصور از طرف علماء است و مانع اجرا نفاق آنها است. چه مجمعی را تشکیل دادند که از طرف دولت تقویت شد و یا ممانعت پیش آمد از علماء سوال می کنیم میگویند مانع بزرگ شخص اتابک است. از عقلای ملت

می پرسیم میگویند تمام خرابیها از میرزا مصطفی و سید علاءالدین و میرزا ابوالقاسم و سید احمد است. از مطلعین وطن پرست سئوال میشود هرکدام رای، اطلاع خودرا مثل این ورقه طبع فرموده منتشر فرمایند تا از اطلاعات افراد تحقیقی حاصل نموده پس از تحصیل یقین فدائیان وطن مقدس جزای عمل هنرمندان مقصرا که مانع اجرای قانونست ادا نمایند ان الله لا يضيع اجر المحسنين.

انتشار این مطلب شب نامه موجب هیجان مردم گردید که از روی حقیقت نوشته‌اند. فی الواقع معلوم نیست تقصیر از کیست بلکه انشاء الله مانع را مستور بنمایند تا رسواگردد دهم صفر اوراقی بخط و چاپ زلاتین در عنوان جواب شب نامه تحقیق انتشار یافته است مطرح کلام است.

جواب شب نامه تحقیق. چون نگارنده ورقه شب نامه زلاتین از مطلعین وطن پرست مقصرا و مانع نیره سعادت قانون عدالت را خواسته بودند صریحاً میگوییم که بدانند و معتقد باشند که مقصرا کلیه افراد ایرانی است حتی خود شما که نگارنده شب نامه هستید. زیرا اگر با علم و بی‌غرض بودیدمی فهمیدید که ماده اغتشاش اولی علمی شماها است، دوم غرض شخصی است و از این تقصیر از شاه و اتابک و علماء و وعاظ و تجار و رعیت و بیکارگان و طبقه نورکاب خواه لشکری، خواه کشوری و ارباب علم و معارف دروغی و غیر مندان جعلی معاف نیستند و تمام افراد مقصرا و مانع میباشند و علت هم عدم شعور عمومی است که وظیفه شناس نیستند. هرگام موظیفه شناس بودند اول کلمه، اول نقطه اول خواهش خودشان را یک کلمه قرار میدادند و آن کلمه اینست که. (انتظام دستگاه دیوان آنرا میخواهیم) و غیر این کلمه حرفی نمیگفتند. اگرچه یقین نه شما و نه شاهونه اتابک و نه علماء و نه... احدی معنی این کلمه را ملتقت نیستند و نه از تابش عالم آرای این کلمه خبردارند و نه مقصود حقيقی شماها ثمرات عدالت حقيقیه است. عموماً طالب نفع شخصی و افزایش امورات موقتی اعتباری خودشان هستند و کلمه مقدسه مبارکه: "حب الوطن من الإيمان" راهم دام جلب منافع خودشان نموده اگر مطالب اعمال جهل مندانه شماها را همه دیده اند آنچه محقق و روشن است جماعتی طعام، معرض، خودخواه، نادان، لا یشعرانه حرکت میکنند "اولئک کا الانعام بلهم اضل" واقع مطلب همین بود که عرض نمود، واضحتر میخواهی. شاه هرگز مایل به تشکیل قانون عدالت نیست زیرا که اگر این مجلس متعقد شود دیگر نمیتواند مالیات را باین بیشخدمت و فراش خلوت و قول و رقام بذل و بخشش نماید و سالی چند کروز حقوق دولت را صرف شخص خود نماید و یا پول قرض نماید به فرنگستان رفته به مصارف لهو و لعب خرج نماید. اتابک ابداً راضی به قانون عدالت نیست زیرا که

اگر مجلس باشد چگونه او میتواند روزی هزار تومان از نان و گوشت که قوت عموم مخلوق است بگیرد و یا در مدت یکسال صدارت چند کور خانه و مبل و باغ و پول دara شود، علماء اصلاً راضی به اجرای عدالت نیستند زیرا که اگر مجلس عدالت باشد دیگر چگونه میتوانند حکم ناحق بدنهنده یارشوه بگیرند و منسخ داده شود یاوارث اموات با فابض ارواح شوند یا حامی اسرار باشند یا بهوای نفسانیه هر مسلمانی را بخواهند کافر یا هر کافر را بخواهند مسلمان نمایند، وزرای لشکری چگونه مایل قانون عدالت میشوند که دیگر نتوانند از حقوق و مواجب سرباز و سلطان و یاور فوج بخورند، در رأی کشوری ابدآ به مجلس عدالت رضا نمیدهند که ابدآ "نمیتوانند در امورات دولتی تقلب نمایند و یا از احکام ولایات حمایت کنند، قوانین و ملاکین چگونه مایل عدالت میشوند که دیگر نتوانند گندم را انبار کرده بپوشانند و نفروشنند و قحطی قوت مخلوق شوند هر کدام از اصناف مردم بی انصاف در کار و شغل خود مشغول تقلب و ظلم و تعدی هستند چگونه راضی به مجلس حقه میشوند، این مذاکرات و اقدامات علما هم بجهت جلب منفعت است و گرفتن پول تا در حضرت عبدالعظیم بودند که این مردم خرا حمق ساده لوح بامید آنکه این اقدامات علما عدالت و بجهت رعیت نتیجه خواهد داشت پولهای فرستادند و به رکن رسید بدیگری نداد، اسم گیرنده و دهنده و برندۀ را ما میدانیم بلکه خیلی اشخاص میدانند، هر کاه "کسی انکار نماید ناچاراً" خواهیم نگاشت، بعد از مراجعت به تهران هم مداخله کردند باز هم به مستتمس مجلس عدالت تدبیرات مینمایند ولی مقصود پول است، چون غرض آید هنر پوشیده شد، در یک سال و نیم غوغای وطن پرستی و ادای ملت خواهی علماء منحصر به جلب نفع و اخذ پول بوده است.

چنانچه آنهمه بی احترامی ظفرالسلطنه به یکنفر عالم متدين شرع کرمان در مقابل دوهزار و هشتصد تومان که به سه نفر از آقایان تسلیم کردند هیچ و پوچ شد سهل است امیر تومان و دارای حمایل فلان و عازم آذربایجان گردید، عسکر گاریچی که بواسطه قدرشکم و کلفتی گردن و رابطه معنوی با بعضی از رؤسای این مردم بی اتفاق آشکارا زوجات مسافرین را بی عصمت و زنا میکرده و ناموس ملت ایرانی را به ملاحظه اغتشاش دستگاه دیوان و عدم دین علمای بی حمیت به باد میداده در شهرت رانی و بیباکی طوری خود را جری میدهد که دست بناموس هریک از اعاظم بزند خود را غیر مسئول و آنها را بی قید میداند زیرا که آنهمه داد و فریاد وزاری اهالی قم و اثبات ظلم و فسق و فجور عسکر چه نتیجه دارد جزا ینکه نقدی به بعضی داد و مؤمن گردید اثر دیگری محسوس نشد فرضاً "که قانون نوشتند، اولاً" شرایط قانون را کی باید معین کند؟ دستگاه وضع قانون سپرده بکی

است؟ وکیل قانون کجا است؟ سیر قضا خوردنی است یا پوشیدنی است؟ معنی کلمه عدالت چیست؟ دخالت علماء در امور مردم منزل خود ساخت یاد ر مجلس عدالت؟ حدود نفاذ امر آقایان تا کجا است؟ منافع دولت در سالی چقدر است؟ مصارف شخص سلطنت کبری را چه مبلغ معین میکنند؟ مناصب و مواجب امنای دولت از راه بروز چه قابلیت داده میشود؟ آزادی مذموم و استقلال و نظرخواهی سرحدش به کدام نقطه منتهی است؟ که کدامیک از وزراء و ارکان منصف را معتقد هستید که برای بقای دولت و مزید ثروت از صدو شصت و پنجاه و بیست و ده هزار تومان مواجب و اضافات خود صرف نظر وقطع طمع میکند؟ و کدام یک از علماء که دم از تنظیم و عدالت میزنند از حقوقات دیوانی چشم میبینند و خود را مانند افراد اهالی ملت و کارکنان از بیتالمال ذیحق میدانند و تنظیم امر معاش خود را از مرحله حلال که منافی با قانون عدالت و سلامیت نباشد بخواهند و رشوه خواری و اختلال در امور مسلمانان را بدانند و ایجاد فتنه و فساد در میان خلق نکنند. بندها کان خدا را با غرایض فاسد به تهمتها بدنام نسازند. بیچاره مردم را بوبیکدیگر نشووند، در صدد اتحاد ملت اسلامیه باشند ولی افسوس که غرض علماء پول بودا ز آتابک، بعضی گرفتند بعضی خواهند گرفت.

خانه شرع مبین ویران شد از این اولیا چون ولی حق گزار حق شناسم آرزوست نامی از اسلام باقی ماند و باقی کفر محض یک مسلمان زاده خالص عیارم آرزوست درین پاداش رو به خصلتان گرگ خو پنجه شیر خدا و ذوالفقارم آرزوست چونکه گویند آرزوی هر جوانان عیب نیست ملتی دانشور و عبرت شعارم آرزوست طالب امر محالم وای برحالم که من این چنین دوری ز دور روزگارم آرزوست آتابک هم بجهت قصور حدود خیالی و حسب جاه و منصب و ریاست از این مردم بد بخت و از این دولت بیکس بهزار وسیله مختلفه پول میگیرد، از هزار یک آنهارا باین علماء غیرتمند متدين و حامیان بی دین خود نمیدهند. آقایان هم در نفع خود و ضرر عموم ملت پریشان دواسه میتازند. اگرچه سؤال اجمالی نگارنده و شب نامه جواب اجمالی لازم داشت ولی چکنده بیچاره انسان که در این مملکت اختیار خیال و افکار خود را ندارد و بواسطه عدم اطلاع خوانندگان در هر مطلب مختصری باید شرح کشاف بنام مسائل بگذارد حالا کجا یند فدائیان وطن مقدس که کیفر اعمال مقصرين و ما یعنی ارکان مساوات و عدالت را بد هند و یانگارنده شب نامه خجالت کشیده قدرت نیندازد که وطن مقدس، فدائی دارد بلکه بداند که وطن مقدس ما ملوث با غرایض جهال مندانه گردیده فدائی ندارد تا چشممان کور شود. دهم شهر صفر ۱۳۴۴